Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τον καθορισμό των κριτηρίων και όρων των διαρθρωτικών ενεργειών στον τομέα της αλιείας» [1]

(1999/C 209/04)

Στις 19 Φεβρουαρίου 1999 και σύμφωνα με τα άρθρα 43 και 198 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα γεωργίας, ανάπτυξης της υπαίθρου και περιβάλλοντος, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 4 Απριλίου 1999 με βάση εισηγητική έκθεση του κ. Muñiz Guardado.

Κατά την 364η σύνοδο ολομέλειάς της της 26ης και 27ης Μαΐου 1999 (συνεδρίαση της 26ης Μαΐου 1999), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 115 ψήφους υπέρ, καμία ψήφο κατά και 5 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

Η ΟΚΕ επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής με την επιφύλαξη των κατωτέρω παρατηρήσεων.

1. **Εισαγωγή**

1.1. Οι διαρθρωτικές ενέργειες στον τομέα της αλιείας συμβάλλουν στην αναδιάρθρωση του τομέα με τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό του. Ως εκ τούτου, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ΚΑΠ.

1.2. Το 1993, η δημιουργία του Χρηματοδοτικού Μέσου Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ) και η ενσωμάτωση των διαρθρωτικών ενεργειών του τομέα της αλιείας στον επιχειρησιακό μηχανισμό των διαρθρωτικών ταμείων επιβεβαίωσαν τη διπλή σχέση τους.

1.3. Ο προτεινόμενος προγραμματισμός είναι η προσαρμογή των Διαρθρωτικών Ταμείων στην παρούσα κατάσταση.

2. **Γενικές παρατηρήσεις**

2.1. Η εξεταζόμενη πρόταση κανονισμού, αν εγκριθεί, θα έχει σημαντικές μακροπρόθεσμες συνέπειες. Ο Τίτλος I (Προγραμματισμός και θέση σε εφαρμογή) της πρότασης ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος παρουσιάζει στην Επιτροπή ένα σχέδιο που καλύπτει περίοδο επτά ετών, η οποία αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000 (άρθρο 4).

2.2. Η σπουδαιότητα των θεμάτων που προσεγγίζονται στον πρόταση κανονισμού αποκαλύπτει τη σημασία της, όχι μόνο όσον αφορά τη δημοσιοποίηση των διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν για την κατάρτισή της, αλλά και το πώς θα εφαρμοσθεί προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική συνοχή, πάντα στα πλαίσια τήρησης της αρχής της επικουρικότητας.

2.3. Η παρούσα πρόταση κανονισμού πρέπει να αποτελέσει συνέχεια των υφιστάμενων κανονισμών και να προβεί σε μεγαλύτερη απλοποίηση του μηχανισμού εφαρμογής τους, καθιερώνοντας το ΧΜΠΑ ως το μόνο Ταμείο που πρέπει να χρησιμοποιείται για όλες τις διαρθρωτικές δράσεις.

2.4. 'Οσον αφορά τον μηχανισμό ανανέωσης του στόλου, στον Τίτλο II (Εφαρμογή Πολυετών Προγραμμάτων Προσανατολισμού (ΠΠΠ) των αλιευτικών στόλων) της πρότασης περιέχονται σημαντικές τροποποιήσεις του περιεχομένου του ΠΠΠ IV, με τη θέσπιση αυστηρότερων απαιτήσεων από εκείνες που ορίζουν οι υφιστάμενες ρυθμίσεις που ισχύουν μέχρι το 2002, χωρίς να αναφέρεται σαφώς η ανάγκη να θεσπισθεί ένας μηχανισμός ανανέωσης του στόλου. Ο οποίος να προβλέπει στοιχεία τόσο σημαντικά όσο η ασφάλεια, η αξιοπλοΐα, οι χώροι διαμονής του προσωπικού, η παλαιότητα κ.λπ.

2.4.1. Αν αναλύσουμε την ιστορική εξέλιξη της ανανέωσης του στόλου κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, θα διαπιστώσουμε ότι ένα σκάφος χρειάζεται σήμερα περισσότερη μικτή χωρητικότητα σε γιγατόννους (GT) [2] από τα αποσυρόμενα που αντικαθιστά για να είναι εξίσου ανταγωνιστικό όσον αφορά την αλιεία, να διαθέτει τους χώρους που απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της διεθνούς νομοθεσίας και να αποκτήσει καλύτερες συνθήκες επεξεργασίας των αλιευμάτων επί του πλοίου.

2.4.2. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι, κατά την αντικατάσταση ενός παλαιού αλιευτικού σκάφους (με παλαιά χωρητικότητα GT) με ένα σκάφος νέας κατασκευής (με νέα χωρητικότητα GT), το δίκαιο θα ήταν να εφαρμοσθεί στην παλαιά GT ένας συντελεστής σχετικός με τους χώρους διαμονής για να υπολογισθεί η νέα.

2.4.3. Αν τηρούσαμε την υποχρέωση που θεσπίζεται σε αυτά τα άρθρα της πρότασης κανονισμού, να αποσύρονται σκάφη κατά 30 % μεγαλύτερης χωρητικότητας από τα νέα, θα αναγκαζόμασταν να κατασκευάζουμε σκάφη μικρότερα από τα αποσυρόμενα, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο την ασφάλεια, αφού θα έπρεπε να δρούμε στο ίδιο αλιευτικό πεδίο με σκάφη λιγότερων παροχών, ή, αντίθετα, να αγοράζουμε ένα επιπλέον σκάφος προς απόσυρση για να κατασκευάσουμε ένα σκάφος ακριβώς ίσο με το αποσυρόμενο (πράγμα που θα αύξανε το κόστος της επένδυσης και δεν θα επέτρεπε τη βελτίωση των συνθηκών διαμονής και ασφάλειας του σκάφους).

2.4.4. Αν δεν υπάρχει αυτοχρηματοδότηση, είναι δυσχερής η πώληση των πλοίων (τόσο στις χώρες της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης όσο και σε τρίτες χώρες), οπότε μειώνονται οι δυνατότητές μας να ανανεώσουμε τον στόλο μας.

2.4.5. Η ανανέωση του στόλου πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τμήματα στο πλαίσιο της εκπλήρωσης του ΠΠΠ, διότι διαφορετικά τα μικρά ιδίως πλοία θα υποστούν σοβαρή ζημία.

---

[1] ΕΕ C 16 της 21.1.1999, σ. 12.

[2] Κατηγορία σκάφους ανάλογα με τη χωρητικότητά του σε GT (μικτή χωρητικότητα).

2.5. Στον Τίτλο ΙΙ γίνεται επίσης αναφορά στις κοινές επιχειρήσεις, με τη θέσπιση για αυτές ανελαστικών όρων και απαιτήσεων που ενδέχεται να καταστήσουν ασύμφορη τη χρήση τους, ενώ η σύστασή τους παρουσίαζε ανέκαθεν πλεονεκτήματα έναντι της διάλυσης (εφοδιασμός της κοινοτικής αγοράς, διατήρηση μέρους της κοινοτικής απασχόλησης, κ.λπ.).

2.6. Οι κοινές διατάξεις σχετικά με τους αλιευτικούς στόλους, τη μικρή παράκτια αλιεία και τα μέτρα κοινωνικοοικονομικού χαρακτήρα αξίζει επίσης να μνημονευθούν ιδιαιτέρως, διότι σε ορισμένες περιπτώσεις είναι προτιμότερη η συνέχιση των υφιστάμενων ρυθμίσεων και σε άλλες μεγαλύτερη ανάπτυξη και διευκρίνιση του περιεχομένου τους.

2.7. Ο Τίτλος ΙΙΙ (Προστασία των αλιευτικών πόρων των παράκτιων θαλάσσιων ζωνών, υδατοκαλλιέργεια, εξοπλισμός αλιευτικών λιμένων, μεταποίηση και εμπορία) και ο Τίτλος IV ('Αλλα μέτρα) είναι εξαιρετικά σημαντικοί, αν και σε κανένα άρθρο τους δεν γίνεται αναφορά στην Πολιτική Αγορών, η οποία δεν έχει συμπεριληφθεί καθόλου στην παρούσα πρόταση κανονισμού.

2.8. Ο Τίτλος V (Γενικές και χρηματοδοτικές διατάξεις) δείχνει σαφώς ότι ενδέχεται να οπισθοδρομούμε προς μια κατάσταση παρόμοια με εκείνη που υπήρχε το 1992, ενώ το ιδεώδες είναι να διασφαλισθεί η μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση.

3. **Ειδικές παρατηρήσεις**

Η ΟΚΕ διατυπώνει τις εξής παρατηρήσεις:

3.1. *Τίτλος ΙΙ (Εφαρμογή των Πολυετών Προγραμμάτων Προσανατολισμού των αλιευτικών στόλων)*

3.1.1. 'Αρθρα 7 και 10

3.1.1.1. Τα περιεχόμενα αυτών των άρθρων σχετίζονται στενά μεταξύ τους και η εφαρμογή τους απαιτεί ένα πολύ πιο αυστηρό σχέδιο από αυτό που ορίζει το ΠΠΠ IV, χωρίς να γνωστοποιείται ποια τεχνική και νομική βάση χρησιμοποιήθηκε για να θεσπισθεί η υποχρέωση, για κάθε μεμονωμένο σχέδιο, να είναι η αποσυρόμενη αλιευτική ικανότητα που συνδέεται με την προσθήκη νέας ικανότητας τουλάχιστον κατά 30 % μεγαλύτερη από τη νέα ικανότητα που προστέθηκε, τόσο από άποψη χωρητικότητας όσο και από άποψη ιπποδύναμης, με εξαίρεση τα σκάφη ολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων.

3.1.1.2. Προτείνεται να τροποποιηθεί το περιεχόμενο αυτών των άρθρων, ούτως ώστε να συμπεριληφθεί σαφής αναφορά ότι η χορήγηση ενισχύσεων για τον στόλο πρέπει να συνδέεται με την εκπλήρωση των ΠΠΠ και να συμβάλλει στην ανάπτυξη και βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας, διαμονής και εργασίας.

3.1.1.3. Το περιεχόμενο της παραγράφου 1 β) πρέπει να τροποποιηθεί, διότι αλλοιώνει τους όρους του άρθρου 3 της απόφασης του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1997, το οποίο διατυπώνεται ως εξής: «Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εξαιρεί από τις διατάξεις του άρθρου 2 τα αλιευτικά σκάφη του στόλου του, ολικού μήκους κάτω των 12m, εκτός από τις τράτες. Στην περίπτωση αυτή, η συνολική ικανότητα αυτού του τμήματος στόλου, εκφραζόμενη σε χωρητικότητα (GT) και σε ισχύ (kW), δεν αυξάνεται πάνω από το επίπεδο της 1ης Ιανουαρίου 1997 ή πάνω από εκείνο που αντιστοιχεί στους στόχους του ΠΠΠ ΙΙΙ, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001, εκτός εάν αυτό γίνεται στο πλαίσιο των προγραμμάτων βελτίωσης της ασφάλειας της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας.»

3.1.2. 'Αρθρο 8

Στο άρθρο αυτό, πρέπει να τροποποιηθεί το περιεχόμενο των εξής παραγράφων:

3.1.2.1. 2β) Η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει τον κατάλογο των τρίτων χωρών προς τις οποίες μπορούν να πραγματοποιούνται μεταφορές αλιευτικών σκαφών, προκειμένου να επιτευχθεί ομοιομορφία, ή να καθορίζει τα κριτήρια ούτως ώστε να κράτη μέλη να μπορούν να εντοπίζουν τα κράτη στα οποία δεν μπορούν να εξάγονται σκάφη.

3.1.2.2. 3α) Τα μέτρα για την οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων δεν πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στα σκάφη άνω των 15 ετών. Είναι προτιμότερο να συνεχισθεί να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3699/93 (10-15 ετών) και να αναφερθούν σαφώς οι συνθήκες που μπορούν να απαγορεύσουν τη χορήγηση ενίσχυσης για εξαγωγή σε περίπτωση οριστικής παύσης των δραστηριοτήτων.

3.1.2.2.1. Ο κατάλογος των τρίτων χωρών προς τις οποίες η οριστική μεταφορά σκαφών αποκλείεται από τις κρατικές ενισχύσεις σε όλα τα κράτη μέλη ή, αντίθετα, ο κατάλογος των τρίτων χωρών για τις οποίες δεν ισχύει αυτός ο αποκλεισμός πρέπει να παρέχεται από την Επιτροπή.

3.1.2.2.2. Δεν είναι κατανοητό γιατί στην πρόταση διαγράφεται η κλίμακα που αντιστοιχεί στα σκάφη 10-15 ετών και δημιουργείται, αντίθετα, μια ιδιαίτερη κλίμακα στην παράγραφο α) «πριμοδοτήσεις διάλυσης: Ι) σκάφη 15 ετών».

3.1.3. 'Αρθρο 9

Είναι σκόπιμο να παραμείνει σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3699/93, αλλά αφού γίνουν ορισμένες διευκρινίσεις όπως:

3.1.3.1. 'Οταν υπάρχουν εντολές του Συμβουλίου προς την Επιτροπή και της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας για τη διαπραγμάτευση αλιευτικής συμφωνίας, εντός 12 μηνών από την ημερομηνία αυτών των εντολών το κράτος μέλος δεν θα πρέπει να χορηγεί ενισχύσεις για κοινές επιχειρήσεις με αυτή τη χώρα, εκτός εάν υπάρχει ρητή σχετική συναίνεση της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

3.1.3.2. 'Οταν υφίσταται αλιευτική συμφωνία με τρίτη χώρα που προβλέπει την ίδρυση κοινών επιχειρήσεων, η Επιτροπή θα πρέπει να χορηγεί συμπληρωματική πριμοδότηση αξίας ίσης με ποσοστό της συνολικής πριμοδότησης προσαυξημένο σύμφωνα με τις κλίμακες για την ενίσχυση των στόλων (παράρτημα IV - πίνακες 1 και 2). Η διαχείριση και η πληρωμή αυτής της πριμοδότησης βαρύνει την Επιτροπή.

3.1.3.3. 'Ετσι όπως είναι διατυπωμένη η πρόταση, περιπλέκεται πολύ η διαχείριση και μειώνεται υπερβολικά το χρονικό διάστημα. Αν διαχωριστεί η ενίσχυση σε δύο έννοιες, θα ήταν σημαντικό να δημιουργηθεί το σχήμα των κοινών επιχειρήσεων προσωρινής εξαγωγής με μέγιστη διάρκεια τεσσάρων ετών, αφού καταργούνται οι προσωρινές ενώσεις επιχειρήσεων.

3.1.3.3.1. Οι κοινές επιχειρήσεις παρουσιάζουν πλεονεκτήματα έναντι της διάλυσης, αφού συνεχίζουν να αποτελούν παραγωγικό αγαθό, να εφοδιάζουν την κοινοτική αγορά και να διατηρούν την απασχόληση.

3.1.3.3.2. Η ίδρυση κοινών επιχειρήσεων θα αντισταθμίσει την κατάργηση των προσωρινών ενώσεων επιχειρήσεων, που δεν προβλέπονται στην πρόταση κανονισμού.

3.1.4. Άρθρο 11

Η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου επιτρέπει στην Επιτροπή να λάβει τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση αθέτησης, από πλευράς των κρατών μελών, των υποχρεώσεων που απαριθμούνται ανωτέρω. Μεταξύ των μέτρων αυτών αναφέρονται, επί παραδείγματι, η προσαρμογή των στόχων αλιευτικής ικανότητας του ΠΠΠ και η αναστολή της κατάθεσης σε τρίτες χώρες αιτήσεων αλιευτικών αδειών στο πλαίσιο αλιευτικών συμφωνιών.

3.1.4.1. Είναι απαραίτητο να διευκρινισθούν σαφώς όλα τα κατάλληλα μέτρα που μπορούν να ληφθούν, για να μην δημιουργηθεί αδυναμία υπεράσπισης και αυθαιρεσίες. Διαφορετικά, θα πρέπει να διαγραφεί αυτή η παράγραφος. Το περιεχόμενο αυτού του άρθρου αντιβαίνει στις εξής αρχές:

3.1.4.1.1. Ευθύνη — Επιβάλλονται κυρώσεις στους ιδιώτες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στα πλαίσια των οποίων τους στερείται η δυνατότητα να λάβουν κρατικές ενισχύσεις για την ανανέωση ή τον εκσυγχρονισμό των σκαφών τους και τους απαγορεύεται να λάβουν άδειες στο πλαίσιο αλιευτικών συμφωνιών με τρίτες χώρες για αθετήσεις που καταλογίζονται, αποκλειστικά, στα κράτη μέλη. Επιβάλλονται, δηλαδή, κυρώσεις στους πλοιοκτήτες, επειδή το κράτος μέλος δεν πληροί τις δικές του υποχρεώσεις ενημέρωσης και ελέγχου που προβλέπει ο κανονισμός.

3.1.4.1.2. Αναλογικότητα — Οι γενικές αρχές της κοινοτικής έννομης τάξης ορίζουν ότι τα κοινοτικά όργανα, κατά την άσκηση των εξουσιών τους, δεν επιβάλλουν στους οικονομικούς φορείς επιβαρύνσεις που υπερβαίνουν αυτές που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των ζητούμενων στόχων.

3.1.4.1.3. Τυποποίηση και νομική ασφάλεια — Η γενική αναφορά στη λήψη κατάλληλων μέτρων αντιβαίνει στην αρχή της τυποποίησης, η οποία απαιτεί, σε περίπτωση κυρώσεων, προσδιορισμό των μέτρων που μπορούν να ληφθούν, χωρίς να είναι δυνατό να αφεθούν στην ελεύθερη βούληση του οργάνου που επιβάλλει τις κυρώσεις. Αποτελεί επανειλημμένη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ότι η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να είναι σαφής και η εφαρμογή της προβλέψιμη για τους αποδέκτες. Πρέπει, επίσης, να επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν με ακρίβεια την έκταση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλονται.

3.1.5. Άρθρο 12

Είναι σημαντικό να διασαφηνισθεί περισσότερο τι εννοείται ως «ολοκληρωμένο συλλογικό πρόγραμμα που συνδέεται με τη διαρθρωτική βελτίωση της αλιείας» και να διευκρινισθεί ότι μπορεί να διεξαχθεί και να προαχθεί και από τις οργανώσεις εκπροσώπησης των αλιέων.

3.1.5.1. Αν υπάρχει πρόθεση να υλοποιηθούν πραγματικά οι ενισχύσεις προς τη μικρή παράκτια αλιεία, απαιτείται να διευκρινισθεί σαφώς στην πρόταση τι εννοείται ως ολοκληρωμένο συλλογικό πρόγραμμα και ότι μπορούν να συμμετάσχουν σ' αυτό και οι οργανώσεις των αλιέων.

3.1.6. Άρθρο 13

Θα πρέπει να αλλάξει το στοιχείο γ) της παραγράφου 4, το οποίο επιβάλλει την επιστροφή της πριμοδότησης που προβλέπεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 3 σε περίπτωση που ο δικαιούχος αρχίσει να ασκεί εκ νέου το αλιευτικό επάγγελμα εντός προθεσμίας μικρότερης του έτους, η οποία θα πρέπει να μειωθεί για να αποφευχθεί η επιστροφή της πριμοδότησης.

3.1.6.1. Πρέπει να αποφευχθεί η αρνητική διάκριση σε σχέση με τους πλοιοκτήτες, στους οποίους δεν επιβάλλεται κανένας όρος μετά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων.

3.2. *Στην επικεφαλίδα του Τίτλου III — Προστασία των αλιευτικών πόρων των παράκτιων θαλάσσιων ζωνών, υδατοκαλλιέργεια, εξοπλισμός αλιευτικών λιμένων, μεταποίηση και εμπορία — θα πρέπει να συμπεριληφθεί αναφορά στην ανάπτυξη των αλιευτικών πόρων*

3.2.1. Άρθρο 14

Στο άρθρο αυτό πρέπει να συμπεριληφθεί η δυνατότητα υλοποίησης και άλλων μέτρων διαμόρφωσης των παράκτιων θαλάσσιων ζωνών και, στο αντίστοιχο παράρτημα III, θα πρέπει, επίσης, να αλλάξει η υποχρέωση της αρμόδιας αρχής διαχείρισης να κοινοποιεί κάθε έτος στην Επιτροπή τις εκθέσεις επιστημονικής παρακολούθησης σε υποχρέωση ενημέρωσης σχετικά με την παρακολούθηση στα μέσα και στο τέλος των πέντε ετών.

3.2.1.1. Με την προτεινόμενη αλλαγή, διευρύνεται το πεδίο δράσης και θεσπίζεται ένα πιο ευέλικτο κριτήριο σχετικά με την επιστημονική παρακολούθηση των αλιευτικών πόρων των παράκτιων θαλάσσιων ζωνών.

3.2. *Τίτλος IV — Άλλα μέτρα*

3.3.1. Άρθρο 15

Θα πρέπει να προστεθεί, στην παράγραφο 2 στοιχείο β), ότι δεν δίδεται προτεραιότητα μόνο στα μέτρα που αναπτύσσονται από οργανώσεις που έχουν λάβει επίσημη αναγνώριση (κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92), αλλά και στις οργανώσεις που εφαρμόζουν και αναπτύσσουν μέτρα ιδιαίτερης εμπορικής σημασίας. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να προβλεφθούν στο παράρτημα III, παράγραφος 3.

3.3.1.1. Πρέπει να υποστηριχθούν επίσης οι οργανώσεις που ενδέχεται να επιτελούν σπουδαίο έργο, ιδίως στον τομέα της προώθησης και της αναζήτησης νέων εμπορικών διεξόδων για τα προϊόντα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

3.3.2. Άρθρο 16

Αν και το περιεχόμενο αυτού του άρθρου είναι περισσότερο θέμα πολιτικής αγορών και, επομένως, θα έπρεπε να υπαχθεί στο σχέδιο της Κοινής Οργάνωσης Αγορών, θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι οργανώσεις που συμμορφώνονται με τις κύριες αρχές των οργανώσεων παραγωγών είναι επίσης επιλέξιμες για τις ενισχύσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2.

3.3.2.1. Υπάρχουν χώρες όπου το σχήμα των οργανώσεων παραγωγών δεν λειτούργησε και όπου υπάρχουν, ωστόσο, οργανώσεις αλιέων που εξυπηρετούν τους ίδιους εν πολλοίς σκοπούς, οπότε δεν θα πρέπει να αποκλεισθούν από τη δυνατότητα λήψης ενισχύσεων.

3.3.3. Άρθρο 17

Το διάστημα των δύο μηνών ανά έτος που θεσπίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) για τις περιπτώσεις μη προβλέψιμων γεγονότων ενδέχεται να αποδειχθεί πολύ μικρό και, επομένως, θα πρέπει να μπορεί να παραταθεί σε έξι μήνες. Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα απρόβλεπτα γεγονότα που οφείλονται τόσο σε βιολογικά όσο και σε οικολογικά αίτια.

3.3.3.1. Έτσι όπως είναι διατυπωμένη η παράγραφος 1 στοιχείο β), ενδέχεται να αποβεί επιζήμια, από την άποψη ότι δεν διευκολύνει την ανανέωση υφιστάμενων αλιευτικών συμφωνιών. Θα έπρεπε να αναφέρει μόνο ότι η διάρκεια χορήγησης αποζημιώσεων είναι ένα έτος, κατά τη λήξη του οποίου και σύμφωνα με μία (επιστημονική, οικονομικο-κοινωνική κ.λπ.) ανάλυση θα μπορεί να θεσπίζεται νέα περίοδος παράτασης.

3.3.3.2. Η παράγραφος 1 στοιχείο γ) θα πρέπει να καταστεί σαφέστερη όσον αφορά τη βιομηχανία μεταποίησης, διευκρινίζοντας πως, όταν εξαρτάται για τον εφοδιασμό της από τον αλιευτικό πόρο που αποτελεί αντικείμενο του σχεδίου αποκατάστασης, μπορεί να λάβει τις προβλεπόμενες αποζημιώσεις (μέγιστη διάρκεια χορήγησης των αποζημιώσεων δύο έτη, με δυνατότητα παράτασης άλλο ένα). Θα πρέπει να εξηγηθεί για ποιον λόγο αυτή η χρονική περίοδος δεν συμπίπτει με εκείνη που θεσπίζεται για την προσωρινή διακοπή δραστηριοτήτων, εφόσον το προϊόν προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και δεν υπάρχει πρώτη ύλη.

3.3.3.3. Η παράγραφος 3 πρέπει να προβλέψει ποσό μεγαλύτερο του 1 εκατομμυρίου ευρώ και να αυξήσει σε 5% το μέγιστο όριο της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής που παρέχεται στον τομέα ανά κράτος μέλος.

3.3.3.3.1. Είναι εξαιρετικά σημαντικό, με βάση την υπάρχουσα πείρα στον τομέα της αλιείας, να αυξηθεί η χρονική διάρκεια των προσωρινών διακοπών δραστηριοτήτων (εξαιτίας μη προβλέψιμων γεγονότων, μη ανανέωσης αλιευτικών συμφωνιών κ.λπ.), καθώς και των αποζημιώσεων που θεσπίζονται για αυτές τις περιπτώσεις.

3.3.4. Άρθρο 18

Στην παράγραφο 2, θα πρέπει να συμπεριληφθεί επίσης ως επιλέξιμη η έρευνα αναζήτησης νέων αλιευτικών πεδίων.

3.3.4.1. Τα σχέδια πειραματικής αλιείας είναι εξαιρετικά σημαντικά και είναι λογικό να επιδοτούνται, εφόσον συνδέονται με τον στόχο της διατήρησης των αλιευτικών πόρων και προβλέπουν τη θέση σε εφαρμογή πιο επιλεκτικών μεθόδων. Αυτό δεν απαγορεύει να επιδοτείται επίσης η αναζήτηση νέων αλιευτικών πεδίων στα οποία να μπορούν να εφαρμοσθούν αυτοί οι στόχοι.

3.3.5. Παράρτημα IV

Οι κλίμακες και τα ποσοστά συμμετοχής αυξήθηκαν όπως δείχνουν οι πίνακες 1 και 2. Η αύξησή τους ισοδυναμεί με 19 % και περιλαμβάνει, στον υπολογισμό της, τον πληθωρισμό. Η αύξηση του 19 % που παρουσιάζεται στους πίνακες 1 και 2 φαίνεται σημαντικά μειωμένη στον πίνακα 3, πράγμα που επιβάλλει να προβλεφθούν τα ίδια ποσοστά που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2468/98 του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1998 [1], για τον καθορισμό των κριτηρίων και των όρων των κοινοτικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους.

[1] ΕΕ L 312 της 20.11.1998, σ. 19-35.

Βρυξέλλες, 26 Μαΐου 1999.

Η Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI